

[Arbejds- og boligministeren.]

glæde mig at komme til et sådant samråd med udvalget inden tredje behandling for at forsøge at nå en løsning, som kan tilfredsstille alle parter.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen var inde på spørgsmålet om materialer og arbejdskraft, men det er en helt anden side af sagen; det, vi skal enes om, er i virkeligheden at lægge det hele til rette på en sådan måde, at vi udnytter de bedste muligheder i den størst mulige udstrækning; men selvfølgelig er der visse materialer, der er mangel på. Det gælder f. eks. stadig cement, og det er bl.a. derfor, at det kniber noget med at få det almindelige skolebyggeri i gang. Boligministeriet vil imidlertid udnytte alle muligheder uden at tilsidesætte det, der må være det mest betydningsfulde i øjeblikket, nemlig bolig- og erhvervsbyggeriet og ved siden heraf også det egentlige skolebyggeri.

Jeg vil gerne deltage i en sådan forhandling, og jeg tror, det skulle være muligt at nå et resultat, idet boligministeriet som sagt er i høj grad interesseret i dette spørgsmål.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg finder det meget lykkeligt, at der er opnået enighed i udvalget. Jo bredere et grundlag loven hviler på, des større virkning har den udadtil. Jeg tror f. eks., at kommunerne, når de erfarer, at denne lov, der jo indeholder en meget stærk opfordring til kommunerne til indenfor den givne frist at gå i lag med arbejdet, er vedtaget, virkelig vil føle sig forpligtet til at få arbejdet udført.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Horn i, at det er rimeligt her at understrege, at det bør være sidste gang, disse tidsfrister forlænges. Der er allerede gået lang tid siden 1937, og når loven nu yderligere forlænges, vil det sige, at der bliver tale om en periode på over 20 år. Det må efter min mening være tilstrækkeligt.

Jeg kan udtrykke min glæde over den udvidede bevilling, der her er givet til støtte for de kommuner, der har særlig vanskelige forhold. Også jeg kender personlig adskillige tilfælde, og jeg ved, at mange kommuner, navnlig i de meget tyndt befolkede egne, kæmper med betydelige vanskeligheder, så jeg finder det rigtigt, at man støtter disse kommuner så meget som muligt.

Med hensyn til forsamlingshusene kan jeg henvise til, hvad min kollega lige har sagt, og jeg tror, at jeg tør tale også på hans vegne, når jeg siger, at vi vil følge denne opgave med meget stor opmærksomhed og interesse.

Ved fremsættelsen af lovforslaget og navnlig under debatten ved første behandling, havde jeg lejlighed til at pege på betydningen af hele dette kulturelle arbejde ude i landkommunerne, og det ærede medlem hr. Arnth Jensen kan være ganske rolig for, at hvis jeg får noget med sagen at gøre i den kommende tid, vil han i mig finde en forbundsfælle med hensyn til bestræbelserne for at få forsamlingshusene sat i bedre stand.

Jeg føler det nødvendigt at gøre en bemærkning med hensyn til en vending, der forekommer i betænkningen. Det siges på anden side for oven, at ændringsforslag nr. 2 tilsigter at ligestille gymnasieskolen og dennes mellemskole med folkeskolen ved adgang til forsøgsundervisning. Det er ikke strengt korrekt. Ændringsforslaget sigter, som det fremgår af lovforslagets ordlyd, kun på at skaffe hjemmel til fravigelser i forsøgsøjemed fra almenkolelovens bestemmelser om mellemskolen. Spørgsmålet om en tilsvarende adgang til forsøgsundervisning i realklassen og de egentlige gymnasieklasser har undervisningsministeriet søgt belyst ved at indhente erklæringer fra en række lærerorganisationer m. v., men bearbejdelsen af det herved tilvejebragte stof har ikke kunnet afsluttes så tidligt, at et eventuelt lovforslag om dispensationer på dette område har kunnet forelægges rigsdagen i indeværende rigsdagssamling.

Det ærede medlem hr. Kristian Nygaard rettede et spørgsmål til mig om, hvorvidt skolemyndigheder rundt omkring, som stod overfor at løse opgaver af den foreskrevne art i tiden indtil 1958, kunne regne med, at der var tilstrækkeligt med byggematerialer for hånden. Jeg tror, jeg kan sige ja dertil. Denne tidsfrist er sat efter forhandling med boligministeriet, der har skønnet det forsvareligt, idet man har ment, at der indenfor den ville kunne skaffes de nødvendige materialer frem.

Endvidere spurgte det ærede medlem, hvordan fordelingen skete, idet det ærede medlem navnlig tænkte på, om friskoler var udelukket eller så godt som udelukket fra deltagelse i den kvota, som undervisningsministeriet har. Nu er det givet, at når der melder sig så mange opgaver som her, og så mange ønsker presser på, vil det ofte være meget besværligt for undervisningsministeriet at fordele kvotaen på den rigtige måde. Jeg vil dog sige, at undervisningsministeriet med stor interesse følger alle anmodninger, der er kommet fra friskoler, om at få del i kvotaen. Ministeriet har i flere tilfælde, når det har fundet, at kvotaen var brugt så tæt, som man over-